32003D0913(01)

C 218/1 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE 13.9.2003

DECIZIA CONSILIULUI
din 22 iulie 2003
de constituire a Comitetului consultativ pentru securitate și sănătate la locul de muncă

(2003/C 218/01)

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 202 al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei, prezentată după consultarea Comitetului consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă,

întrucât:

(1) Protecția împotriva accidentelor și bolilor profesionale se află printre obiectivele tratatului.

(2) Transformarea profundă a metodelor de producție în toate sectoarele economiei și răspândirea tehnicilor și materialelor periculoase au creat noi probleme în ceea ce privește securitatea și sănătatea lucrătorilor la locul de muncă.

(3) Trebuie prevăzut un organism permanent care să asiste Comisia în pregătirea și punerea în aplicare a activităților în domeniul securității și sănătății la locul de muncă și să faciliteze cooperarea între administrațiile naționale și organizațiile sindicale ale lucrătorilor și angajatorilor.

(4) Prin deciziile reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului special de miniștri, cu ocazia celor de-a 36-a și 42-a sesiuni ale Consiliului din 6 septembrie 1956 și 9 și 10 mai 1957, a fost constituit un organ permanent pentru securitatea minelor de huilă; mandatul acestui organ s-a stabilit prin decizia reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului special de miniștri din 9 iulie 1957 privind mandatul și regulamentul de procedură al organismului pentru securitatea minelor de huilă [1], ale cărei responsabilități au fost extinse prin Decizia 74/326/CEE a Consiliului din 27 iunie 1974 [2].

(5) Decizia 74/325/CEE a Consiliului din 27 iunie 1974 privind constituirea unui Comitet consultativ pe probleme de securitate, igienă și protecție a sănătății la locul de muncă [3] a instituit, de asemenea, un astfel de organism permanent pentru toate activitățile economice, cu excepția industriilor extractive și a domeniului referitor la protecția sănătății lucrătorilor împotriva pericolelor rezultate din radiațiile ionizante.

(6) Schimbările importante care au avut loc în ultimii ani în domeniul muncii și în construcția europeană, mai ales prin încorporarea unui protocol social în Tratatul de la Amsterdam, precum și noile perspective deschise de procesul actual de extindere necesită o reexaminare critică și constructivă a experiențelor de concertare și a organismelor instituite în acest scop în cadrul Comunității.

(7) În Comunicarea privind un program comunitar în domeniul securității, igienei și sănătății la locul de muncă (1996-2000), Comisia a subliniat necesitatea de a raționaliza funcționarea celor două comitete consultative, mai precis Comitetul consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă și Organul permanent pentru securitate și salubritate în industria minieră și alte activități extractive, prin unificarea acestora, reducerea numărului de membri și alocarea unui singur secretariat.

---

[1] JO 57, 31.8.1957, p. 487, decizie modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

[2] JO L 185, 9.7.1974, p. 18, decizie modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

[3] JO L 185, 9.7.1974, p. 15, decizie modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

(8) Comunicarea Comisiei intitulată „Adaptarea la schimbările în muncă și în societate: o nouă strategie comunitară privind securitatea și sănătatea 2002-2006” constată, de altfel, că punerea eficientă în aplicare a dreptului comunitar se bazează pe o cooperare strânsă între Comisie și administrațiile răspunzătoare ale statelor membre și că această cooperare ar fi mai bună și mai simplă dacă cele două comitete consultative s-ar reuni într-un singur comitet consultativ.

(9) Structura Comitetului consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă trebuie păstrată, cu adaptările necesare pentru a-i simplifica funcționarea și cu indicarea clară a naturii orizontale a competențelor acesteia în vederea acoperirii tuturor sectoarelor publice și private de activitate, în conformitate cu domeniul de aplicare al legislației comunitare privind sănătatea și securitatea la locul de muncă; prin urmare, trebuie păstrate cunoștințele și experiențele specifice dobândite de Organul permanent pentru securitate și sănătate în industria minieră și alte activități extractive, prin instituirea de grupuri de lucru permanente cu caracter sectorial în cadrul acestui comitet consultativ.

(10) Această reformă trebuie încorporată într-o nouă decizie de instituire a unui Comitet consultativ pentru securitate și sănătate la locul de muncă, ca unic organism consultativ, și de abrogare a Deciziei 74/325/CEE.

(11) Deciziile de instituire a Organului permanent pentru securitatea minelor de huilă, decizia privind mandatul și regulamentul de procedură al Organului permanent pentru securitate și salubritate în minele de huilă, precum și Decizia 74/326/CEE, trebuie, de asemenea, abrogate,

DECIDE:

Articolul 1

Se instituie un Comitet consultativ pentru securitate și sănătate la locul de muncă (denumit în continuare „Comitetul”).

Articolul 2

(1) Comitetul are sarcina de a sprijini Comisia în pregătirea, punerea în aplicare și evaluarea oricărei inițiative privind securitatea și sănătatea la locul de muncă.

Această sarcină se referă la toate sectoarele de activitate, private sau publice.

(2) Comitetul este însărcinat în special cu:

(a) realizarea, pe baza informațiilor aflate la dispoziția sa, a unor schimburi de opinii și de experiență privind reglementări existente sau preconizate;

(b) contribuirea la elaborarea unei abordări comune a problemelor în domeniile securității și sănătății la locul de muncă, precum și identificarea priorităților comunitare și a măsurilor necesare realizării lor;

(c) atenționarea Comisiei cu privire la domeniile în care pare necesară dobândirea de noi cunoștințe și punerea în practică a unor acțiuni adecvate de formare profesională și de cercetare;

(d) definirea, în cadrul programelor de acțiune comunitară:

— a criteriilor și obiectivelor de combatere a riscurilor de accidente la locul de muncă și a pericolelor pentru sănătate în cadrul întreprinderii;

— a metodelor care să permită întreprinderilor și personalului acestora evaluarea și îmbunătățirea nivelului de protecție.

(e) contribuirea, împreună cu Agenția Europeană pentru Securitate și Sănătate la Locul de muncă, la informarea administrațiilor naționale și a organizațiilor sindicale ale lucrătorilor și angajatorilor cu privire la acțiunile comunitare, pentru a facilita cooperarea acestora și pentru a încuraja inițiative din partea acestora vizând schimbul de experiențe dobândite și definirea unor coduri de bună practică;

(f) avizarea proiectelor de inițiative comunitare care afectează securitatea și sănătatea la locul de muncă;

(g) avizarea programului anual și a programului prin rotație de patru ani al Agenției Europene pentru Securitate și Sănătate la Locul de muncă.

(3) Pentru a îndeplini sarcinile menționate anterior, Comitetul cooperează cu alte comitete competente în materie de sănătate și securitate la locul de muncă, între altele cu Comitetul înalților responsabili în inspecția muncii și Comitetul științific pentru limitele expunerii profesionale la agenți chimici, mai ales prin schimbul de informații.

Articolul 3

(1) Comitetul este format din trei membri titulari pentru fiecare stat membru: un reprezentant al guvernelor naționale, un reprezentant al organizațiilor sindicale ale lucrătorilor și un reprezentant al organizațiilor sindicale ale angajatorilor.

(2) Pentru fiecare dintre membrii titulari se pot numi doi membri supleanți.

Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (3), un membru supleant asistă la reuniunile Comitetului numai când membrul titular pe care îl suplinește nu poate fi prezent.

(3) Membrii titulari și membrii supleanți sunt numiți de Consiliu. Atunci când înaintează Consiliului lista candidaților, statele membre se străduiesc să asigure în componența Comitetului o reprezentare echitabilă a diferitelor sectoare economice interesate, precum și o reprezentare echilibrată a bărbaților și femeilor, ținând cont de proporția acestora în activitățile respective.

(4) Lista membrilor titulari și a membrilor supleanți se publică de către Consiliu spre informare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

(1) Mandatul membrilor titulari și al membrilor supleanți este de trei ani. Acesta poate fi reînnoit.

(2) La expirarea mandatului, membrii titulari și membri supleanți își păstrează funcția până când sunt înlocuiți sau li se reînnoiește mandatul.

(3) Mandatul unui membru încetează înaintea expirării perioadei de trei ani prin demisia acestuia sau ca urmare a unei comunicări din partea statului membru în cauză care indică încetarea mandatului.

Pentru restul mandatului, membrul este înlocuit în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 3.

Articolul 5

(1) Comitetul este constituit din trei grupuri de interes, formate din reprezentanții guvernelor naționale, reprezentanții organizațiilor sindicale ale lucrătorilor și reprezentanții organizațiilor sindicale ale angajatorilor.

(2) Fiecare grup de interes alege dintre membrii săi un purtător de cuvânt.

(3) Fiecare grup de interes desemnează un coordonator care participă la reuniunile Comitetului, ale biroului și ale grupului de interes.

(4) Un birou constituit din doi reprezentanți ai Comisiei și purtătorii de cuvânt și coordonatorii desemnați de grupurile de interes este creat în vederea organizării lucrărilor Comitetului.

Articolul 6

(1) Comitetul este prezidat de directorul general pentru politică socială al Comisiei sau, dacă acesta nu poate participa în mod excepțional, de unul dintre directorii direcției generale desemnat de acesta. Președintele nu participă la vot.

(2) Comitetul se reunește la convocarea președintelui, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea a cel puțin o treime din membri.

(3) Președintele poate invita din inițiativă proprie cel mult doi experți să participe la reuniunile Comitetului.

Fiecare grup de interes poate fi însoțit de cel mult doi experți, dacă informează președintele cu cel puțin trei zile înainte de reunirea Comitetului.

(4) Comitetul poate institui grupuri de lucru prezidate de un membru titular sau de un membru supleant. Fiecare grup de lucru este format din patru experți pentru fiecare grup de interes.

Un grup de lucru permanent format din cinci experți pentru fiecare grup de interes se instituie în cadrul Comitetului pentru a se ocupa în mod regulat de chestiunile privind industriile miniere și extractive.

Președinții grupurilor de lucru prezintă rezultatele lucrărilor sub forma unui raport, cu ocazia unei reuniuni a Comitetului.

(5) Reprezentanții serviciilor interesate ale Comisiei participă la reuniunile Comitetului și ale grupului de lucru. Comisia asigură secretariatul Comitetului.

(6) Următoarele persoane pot asista la reuniunile Comitetului în calitate de observatori:

— directorul Agenției Europene pentru Securitate și Sănătate la Locul de muncă;

— directorul Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă;

— un reprezentant al fiecărui grup de interes al statelor membre din Spațiul Economic European.

(7) Președintele poate autoriza, pe baza avizului motivat al biroului, participarea altor observatori la una sau mai multe reuniuni ale Comitetului.

Articolul 7

(1) Avizul emis de Comitet este valabil numai dacă sunt prezenți două treimi din membrii acestuia. Numai membrii participă la vot.

(2) Avizele emise de Comitet trebuie motivate. Avizele se adoptă cu majoritatea absolută a voturilor valabil exprimate; avizele sunt însoțite de o notă indicând opiniile exprimate de minoritate, dacă aceasta solicită acest lucru.

(3) Comitetul instituie proceduri de decizie în regim de urgență cărora condițiile din alineatele (1) și (2) li se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 8

Comitetul își adoptă, cu avizul Comisiei, regulamentul de procedură care stabilește modalitățile practice de funcționare și, în special, cele referitoare la luarea deciziilor în regim de urgență și la cooperarea cu celelalte comitete competente în materie de securitate și sănătate la locul de muncă, între altele, cu Comitetul înalților responsabili în inspecția muncii și Comitetul științific pentru limitele expunerii profesionale la agenți chimici. Regulamentul de procedură se transmite spre informare Parlamentului European și Consiliului; acesta din urmă are, de asemenea, dreptul de retragere.

Articolul 9

Fără a aduce atingere articolului 287 din tratat, membrii Comitetului au obligația de a nu dezvălui informații de care au luat cunoștință în timpul lucrărilor Comitetului sau ale grupurilor de lucru, dacă sunt informați de Comisie că avizul solicitat sau chestiunea în discuție are natură confidențială. În aceste situații, numai membrii Comitetului și reprezentanții Comisiei participă la reuniuni.

Articolul 10

Deciziile privind crearea Organului permanent pentru securitatea minelor de huilă, adoptate la cea de-a 36-a și cea de-a 42-a sesiune a Consiliului din 6 septembrie 1956 și din 9 și 10 mai 1957, decizia reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului special de miniștri din 9 iulie 1957 privind mandatul și regulamentul de procedură al Organului permanent pentru securitatea și salubritatea minelor de huilă și deciziile 74/325/CEE și 74/326/CEE ale Consiliului se abrogă.

Articolul 11

Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2004.

Adoptată la Bruxelles, 22 iulie 2003

Pentru Consiliu

Președintele

G. ALEMANNO